

Havkajakur i den svenske skærgård.

27. juli – 01. august 2009

Vi, Jan og Jens Peder, havde før sommerferien talt om at lave en tur til skærgården. Via søgninger og beretninger fra nettet fik Jan det kredset ind til et område ca. 80 km. nord for Göteborg. Her ligger Sveriges tredje største ø ved navn Orust. En kajakur rundt om øen ville være på ca. 90 km., det mente vi nok vi kunne klare. Ydermere var det meste af turen i beskyttet farvand, idet der er mange øer og fastland omkring øen. Vi blev hurtigt enige om, at det kunne være et godt sted at tilbringe en ferie på vandet. Der blev bestilt færge fra Frederikshavn, lavet kort, pakkedliste og GPS'ens blev opdateret med søkort over området.

Vi tog af sted søndag aften ved midnat den 26. juli og ankom mandag morgen til Göteborg og regnede så med en hurtig tur op til Stocken på øens vestside. Vi blev dog noget forsinket, idet der var omfattende vejarbejder i den nordlige del af Göteborg og en elendig afskiltning. Det endte med at vi kørte i ring og til sidst kørte ind på en servicestation for at finde ud af hvor vi nøjagtigt var. Her mødte vi en flink parkeringsvagt, der tilbød at vise os vej ved at køre foran. Ad slyngede veje gik det så af sted og da manden stoppede, var vi tæt på en tilkørsel til E6. Herfra gik det videre uden problemer. Vi ankom til Stocking kajak, der er beliggende ved en stor campingplads, og her fik vi pakket kajakker og fik vand på vores vanddunke.

Vi havde alt med til de første 3 – 4 dage, idet vi ikke var klar over, hvor let det ville være at få vand og mad på turen. Jeg vejede min udrustning inden afgang hjemmefra og samtællingen viste 43 kg.!!! Herudover kom så 15 l. vand, så kajakken lå godt og solidt i vandet da vi tog af sted ved 11-tiden. Vi tog turen nordpå op forbi Ellös og videre mod Hjältön, hvor vi havde planlagt den første overnatning. Undervej mødte vi kraftig modstrøm, så det gav nogle sjove bølger og der skulle tages ved for at komme fremad. Vi mødte mange sejlskibe og motorbåde undervejs, det var åbenbart et populært område at sejle i. Lejrpladsen vi havde udset os, var optaget af 5 opankrede både, hvor besætningerne var gået i land. 300 m. derfra var der dog en lige så god plads med fin sandstrand, læ for vinden og græsareal til teltene. Vi fik teltet og derefter havde vi en god appetit til aftensmaden som Jan stod for. Dagens distance blev 22 km.

Tirsdag sov vi længe og vågnede til solskin og stille vejr. Så var det tid at lave morgenmad, havregrød og te til mig og øllebrød og kaffe til Jan. Således vederkvæget kom vi på vandet ved 10 tiden. Formiddagspausen hen ad 12 blev kort, idet Jan havde udset sig et sted, hvor der tæt på var en stor myretue og dermed mange myrer.

Jeg nåede dog at få plukket en portion kantareller. Senere fandt vi en lille fin plads, hvor vi indtog vores frokost, bestående af bl.a. stegte kantareller og torskerogn foruden den sædvanlige makrel i tomat og spegepølse. Et herremåltid, især fordi vi også fik en øl og dram dertil. Senere rundede vi den NØ del af Orust, og nu gik det sydover. Vi havde planlagt næste overnatningssted, men måtte erkende at der var for langt. Området var tæt bebygget, så pladser var det småt med. Vi roede over til en lille ø, og på østsiden fandt vi en fantastisk plads som vi havde helt for os selv. Dagens distance var 28 km. Jan fik lavet aftensmaden og vi sad og nød denne og et glas rødvin med en fantastisk udsigt.

Senere lavede vi et lille lejrål, der bidrog til hyggen inden soveposerne råbte på os.

Onsdag morgen igen solskin ind i teltet ved 7-tiden så en herlig dag ventede.

Det passede med, at vi holdt formiddagspause på den planlagte rasteplads og det viste sig, at det også var en meget fin plads. I løbet af formiddagen var det blæst op, så der var også godt med bølger på vandet. Der kom kraftig modstrøm, så vi fik en hård tur sydover.

Frokosten blev indtaget på en lille ø, hvor der var myrer i græsset og springfluer på sandet, så vi havde frit valg. Videre gik det vestover. Det var nu tydeligt, at vi nærmede os den yderste skærgård. Mange små øer og klipper og sparsom og lav vegetation. Der var pænt med dønninger i vandet, men uden at det gav problemer. Vi navigerede først med kort og kompas med siden måtte vi konsultere GPS's, inden vi fandt vores overnatningssted, igen på en ø. Dagens etape blev på 31 km. Nu var det ved at være rutine med teltrejsning og madlavning.

Jan ringede hjem og fik bestil billet til hjemrejsen, fredag aften kl. 23.55

Pudsigt nok, så kostede billetten ca. 500 kr. mere for hjemrejsen, men hjem skulle vi jo. Det regnede det meste af natten, men mit telt var tørt, selv om det var et billigt festivaltelt. Jan havde medbragt et Gausta-2 telt og det var noget større og med en fin apsis. Her kunne vi sidde og tilberede mad og siden spise i tørvej.

Da vi havde god tid, besluttede vi os til at ro op omkring øen Lyr. Det var igen en flot rute. På vestsiden mødte vi en båd, hvor de var i gang med at høste muslinger fra tove. Det var interessant at se. Billeder kan ses på Pagaj's billedgalleri. Lidt senere observerede Jan at himlen syd for os skiftede farve til meget mørk og foreslog at vi roede over på den anden side, hvor der var bebyggelser. Vi nåede dog kun halvvejs over inden fronten ramte os. Meget voldsom vind og regn, så den sidste del af turen over blev hård.

Vi kom dog over og passerede en lille lystbådehavn, men ca. 400 m. syd for denne begyndte det at lyne og tordne. Vi fik hurtigt vendt og nåede i læ under bådebroen inden det for alvor begyndte. Det trak lige op over os, så vi oplevede elementernes rasen i sikkerhed. Tordenvejret trak nordover og vi fortsatte efter at have fyldt vore beholdere med vand. Det blæste stadig kraftigt og der var pæne bølger, så alt i alt en hård strækning. I Molösund kom vi af med vores affald og fik at vide at vejret ville blive endnu dårligere næste dag. Vi besluttede at ro videre indtil vi fandt en overnatningsplads. Vi så på flere undervejs, men enten var der for vådt (sump), løbende vand fra klipperne eller også var der ikke plads til teltene. Til sidst fandt vi dog en lille plads i læsiden, hvor der lige var plads til teltene. Her fik vi så en meget sen frokost, klokken var 16.30

Dagens distance blev på kun 17 km. Vi vandrede en tur på klipperne og nu blæste det meget kraftigt, men flot det var det. Så blev det tid at lave aftensmad. Det blev en nødret, tun og hakkede løg stegt i gryde sammen med kogt spagetti. Det smagte imidlertid godt og mætte blev vi.

I løbet af natten blæste og regnede det, så om morgenen var det kun at få det hele stuvet i kajakerne efter morgenmaden. Vi var klar over, at vi ville få en hård tur op til Stochen, så vi besluttede at ro tæt på kysten. Dog så langt ude, at vi kunne nå at lave en makkerredning uden at blive slået på klipperne. Vi var tæt på havet og kunne se bølgerne bryde på klipperne lidt ude. Det virkede voldsomt og det gav også store bølger hvor vi roede. Vinden var så voldsom, at vi hele tiden også skulle tage højde for denne.

Det var ikke særligt holdbart og vi roede i læ ved en lille ø for at drøfte situationen. Bl.a. var der ikke en eneste båd på vandet, så vi var helt alene. Vi aftalte, at vi ville afbryde vores tur og ro ind til Edshultshall, der var nærmeste sted, hvor vi kunne komme på land. Det gik godt og vi nåede ind i havnen, i læ for bølger og vind. Der var ikke et egentlig landingssted, men via nogle sten og en hjælpsom mand fik vi kajakerne løftet op på kajen og anbragt i læ bag et hus. Det viste sig, at der stort set ikke var fastboende i byen og heller ingen taxa, men vi skulle jo have hentet Jan's bil. Jeg gik lidt op i byen og mødte et venligt ægtepar, hvor manden tilbød at køre Jan op til Stocken. Vi fik her at vide, at der var orkanvarsel for området. Det var vist meget godt at vi var kommet på land. Herefter fik vi kajakerne på bilen og kørte igen til Stocken.

Her fik vi et godt langt bad på campingpladsen inden vi spiste frokost i deres kombinerede køkken og opholdsstue. Her mødte vi 4 unge danskere, der var ved at pakke mad til en uges kajaktur i området. Vi fik en længere snak og de var meget interesserede i at høre om vores tur.

Turens længde blev i alt på 101 km.

En lære af denne tur er, at vi skal have fundet en mulighed for at høre den lokale vejrudsigt dag for dag, så vi ikke igen bliver fanget på det forkerte ben.

Alt i alt har vi haft en utrolig flot tur. Meget forskellig fra vores havkajakvandring i Norge, som jeg deltog i sidste år. Undervejs havde vi dog en enkelt overbæring, idet der et sted var en dæmning i stedet for en bro. Her oplevede Jan, at det er hårdt arbejde at bære en kajak over land, selv om det var et kort stykke.

Vi har talt om, at vi næste år vil tilbyde turen som klubtur, men med et begrænset antal deltagere. Mere om det senere.

Billeder fra turen kan ses på Pagaj's billedgalleri.

Jens Peder